

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Προς τοὺς πληρεξουσίους τοὺς εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν συνερχομένους.

Αἰσθάνθη τὸ ἔθνος πρὸ καιροῦ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συγκροτηθῇ ἐθνικὴ συνέλευσις. Δύο χρόνων καὶ ἐπέκεινα δοκιμὴ διδάξασα τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τοῦ τωρινοῦ μας πολιτικοῦ συντάγματος, τοὺς ἐδίδαξεν ἐν ταύτῃ καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ τὸ τελειοποιήσουν, ἢ φυλάττοντες ἀπαρκαλεῦτους τὰς βάσεις του, ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους συντάττοντές το. Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα ὅτι ἡ συγκρότησις τῆς συνελεύσεως ἤθελε σύρει ὅλους τοὺς σημαντικούς, καὶ ὅλην τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων, ἐφρόντισε νὰ τὴν συγκαλέσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰαννουαρίου, ἤγουν εἰς καιρὸν, καθ' ὃν δὲν ἤμποροῦσεν, ἑξ-αίτίας τοῦ χειμῶνος, νὰ βλάψῃ τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμικὰ ἔργα· ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι δὲν συνήχθησαν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐπανέλαβε τότε ἡ Διοίκησις ἐντονώτερον τὴν διακήρυξιν περὶ τῆς συγκαλέσεώς τῆς· ἐπειδὴ εἶδεν, ἑξ-αίτίας καὶ πολλῶν ἄλλων περιστάσεων, πολλὰ περισσότερον κατεπεύγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεώς τῆς· ἀλλὰ καὶ ἕως τώρα, ὅτε ἔπαυσε νὰ ᾔναι καὶ τελειωμένη, δὲν ἐσυγκροτήθη· καὶ τώρα ἀκόμη, ἂν καὶ τόσον ἄργα, δὲν ἐφάνησαν πολλῶν σημαντικῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἐξ ἀνάγκης δὲν περάσει ἀκόμη, Κύριος ὦδε, πόσος καιρὸς, ἕως εὖ νὰ συγκροτηθῇ, ἂν θέλωμεν νὰ τὴν συγκροτήσωμεν τῶντι ἐθνικὴν, καὶ νὰ φέρωμεν ἡσυχίαν καὶ ἑνωσιν, καὶ ὅχι ταραχὴν καὶ σχίσμα εἰς τὴν Ἑλλάδα· πλὴν ἐφθασεν ἡ ἀνοιξίς, ἤγουν ἡ ἐποχὴ νέων πολεμικῶν κινήματων ἐναντὶον μας ἐκ μερῶν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὁ καιρὸς δὲν μᾶς καρτερεῖ πλέον. Χρεῖα λοιπὸν νὰ πάρωμεν μέτρα ἀνάλογα μετὰ τὰς κρίσεις μας περιστάσεις, καὶ νὰ μὴν ἐξοδεύωμεν εἰς σκέψεις καὶ λογομαχίας τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ὁ ἀκούραστος καὶ ἀκοίμητος ἐχθρὸς ἐξοδεύει εἰς ἔργα. ἂν ὁ ἐχθρὸς προλάβῃ καὶ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν του, ὃς ἡμεῖς καταγινόμεθα εἰς τὴν συνέλευσίν μας, τί ὠφελοῦν αἱ περὶ συντάγματος ἀσκέψεις, καὶ ὀρθαί τυχῶσι νὰ ᾔναι; ἀλλὰ, διὰ νὰ ᾔναι ὀρθαί, ἀνάγκη πάντα νὰ ᾔναι βαθεῖς· καὶ ἡμποροῦν ποτὲ νὰ ᾔναι

βαθεῖς, ἂν δὲν ἔχουν τὸν ἀρμόδιον καὶ ἀποχωρῶντα καιρὸν, καὶ δὲν γενοῦν μετ' ἀφοδίαν τῆς καρδίας καὶ ἡσυχίας τοῦ νοῦς; καὶ ἔχομεν σήμερον τὸν ἀρμόδιον καὶ ἀποχωρῶντα καιρὸν; καὶ εἶναι ἄφοδῃ ἡ καρδιά μας; καὶ εἶναι ἀτάραχος ὁ νῦς μας, ἐν ᾧ τὸ Μισολόγιον κινδυνεύει περισσότερον παρ' ἄλλην φοράν, καὶ ὁ ἐχθρὸς κινεῖται πάλιν ἐναντίον μας; Ἀλλὰ βλέπω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅτι καὶ ἡ Διοίκησις μας ἂν μείνῃ ὅπως εἶναι τὴν σήμερον μορφωμένη, κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν δυνάμεων τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων, διὰ τὴν τόσον βλαπτικὴν ἀντίκρουσιν των, διὰ τὴν ἀπονέκρωσιν πάσης νομοτελεστικῆς ἐνεργείας καὶ ἐργασίας, καὶ διότι τὸ ἔθνος τέλος πάντων θέλει καὶ προσμένει νὰ ἴδῃ κάτι τι νέον, τὸ ὅποιον στοχάζεται ὅτι ἡμπορεῖ καὶ νὰ τὸ ἀναπλάσῃ.

Εἰς τοιαύτην δεινὴν περίστασιν, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἑνὰ μέρος ἡ συνέλευσις δὲν ἐσυγκροτήθη ἀκόμη, καὶ θ' ἀργήσει, καθὼς φαίνεται, νὰ συγκροτηθῇ, καὶ ἂν συγκροτηθῇ, καιρὸν καὶ ἡσυχίαν δὲν δᾷ ἔχει νὰ σκεφθῇ, ὅπως πρέπει, καὶ τὸ ἔθνος θ' ἀποτύχει ἰσῶς διόλου ἀπ' ὅ,τι περιμένει νὰ ἴδῃ ἀπὸ αὐτὴν, καὶ ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ τωρινὴ διοίκησις μένει, καὶ, ἂν δὲν μεταρρυθμισθῇ, δὲν μείνει ἀνεργὸς σχεδὸν καὶ νεκρά, τολμῶ νὰ δημοσιεύσω τὴν γνώμην μου, ἡ ὅποια, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἡμπορεῖ νὰ δεξαπεύτῃ καὶ τὰ δύο αὐτὰ δεινά. Θὰ τὴν παρέξηγῇσιν ἰσῶς πολλοὶ, ἐπειδὴ ἡξεύρω ὅτι, ἂν ἐνεργηθῇ, θ' ἀνατρέφει πολλοὺς ἰδιωτελεῖς σκοπούς. Ἀς τὴν παραξηγήσων ἄσοι καὶ ὅσον θέλουν· δὲν μὲ μέλει οἱ φρόνιμοι καὶ ἀμερόληπτοὶ ἐπιθυμῶ νὰ τὴν κρίνουν, πλὴν νὰ τὴν κρίνουν σχετικῶς ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰς δεινάς μας αὐτὰς περιστάσεις· ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ὡς γνώμην τοῦ καιροῦ καὶ τῶν δεινῶν μας περιστάσεων τὴν κοινοποιῶ. Γνωμοδοτῶ λοιπὸν ὅτι, μέλις συνέλθωσι τὰ δύο τρίτα τῶν πληρεξουσίων, ἢ συνέλευσις νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἀκόλουθα:

Α'. Νὰ διακηρύξῃ εὐπαρόρρησιάστως ὅτι μετὰ τὰς δυστυχίας τοῦ πολέμου, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσεν ἡσχάτως τὸ ἔθνος, προκρίνει κάλλιον νὰ ἐκλείψῃ ὅλον ἀπὸ τὸ πρόσωπὸν τῆς γῆς παρὰ νὰ πέσῃ πάλιν ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ ὅτι ἐλπίζει πολὺ εἰς τὴν συνέργειαν τῶν σεβαστῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης, κατ' ἐξουσίαν

δὲ ἐλπίζει καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνέργειαν τοῦ σεβαστοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης βρεταννίας (τοῦ ὁποῖον τὴν προστασίαν καὶ προλαβόντως ἐπεκαλέσθη), ἃν καὶ σέβεται πάντοτε τοὺς ἰσχυροὺς καὶ δικαίους λόγους, καὶ τοὺς ὁποίους ἡ κατὰ τὴν 24 τοῦ Ἰουλίου ἐπικαλεθεῖσα ἀπὸ τὸ ἔθνος προστασία δὲν ἔτυχε τότε τῆς ἀπιζομένης ὑποδοχῆς.

Β. Νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δάνειον, καὶ νὰ φροντίσῃ, εἰς ἀνάπαυσιν τῶν δανειστῶν μας, ἐκπληρώσῃ καθ' ὅλους τοὺς τρόπους τὰς πρὸς τοὺς ἱεράς μας ὑποσχέσεις· νὰ θεσπίσῃ δὲ καὶ ἄλλον δάνειον δι' ὅσων ποσότητά απαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῆς πατρίδος, προσδιορίζουσα καὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.

Γ. Νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἐπιθυμητότερον ἦτον νὰ ᾖ τριμελής· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ βλέπω δύσκολον, ἂς ᾖ καὶ πενταμελής, ἡ τὸ πολὺ πολὺ, ἑπταμελής, συγκείμενη ὅμως πάντοτε ἀπὸ μέλη λαμβανόμενα κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τὰ διάφορα τμήματα. Αὕτῃ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ᾖ ἡ Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος· νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν διοικητικὴν δύναμιν, ἐκτὸς τῆς δικανικῆς, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς μόνον τὰ κριτήρια, τὰ ὁποία εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ συστηθῶσι τὸ ὀχλιωρότερον· νὰ ἔχῃ ἀδειαν νὰ ἐκδίδῃ θεσπίσματα, τόπον ἐπέχοντα νόμων· νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπουργῶν, καὶ ὁδηγουμένη ἀπὸ τὰς συμπιπτούσας περιστάσεις νὰ φροντίσῃ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τὰ περὶ τῆς σωτηρίας καὶ εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος καθ' ὅποιονδῆποτε δύναται τρόπον.

Ἡ κεντρικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ καταγοῦσα τοὺς ἐπάσχους κ.τ.λ. νὰ συστήσῃ ὑπαλλήλους ἐπιτροπὰς εἰς τὴν δυτικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, τὴν Πελοπόννησον, καὶ Κρήτην, ἃν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ μετὰ ταῦτα.

Δ'. Ἀφ' οὗ ἡ συνέλευσις φανερῶς τὴν ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθῃ νὰ συστήσῃ προσωρινῶς τοιοῦτον εἶδος διοικήσεως, δίδουσα εἰς αὐτὴν τόσην δύναμιν, νὰ προκηρύξῃ ἀπὸ τῶρα ἐθνικὴν συνέλευσιν κατὰ τὸν ἐρχόμενον Νοέμβριον, ἡγοῦν εἰς τὴν πλέον ἡσυχον ἐποχὴν τοῦ χρόνου, καὶ ἕως τότε μόνον νὰ ἐνεργῇ ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ ἕως τότε καὶ τὰ θεσπίσματά της νὰ ἔχουν μόνον ὅλην τὴν δύναμιν· νὰ δύναται δὲ ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ νὰ συγκαλέσῃ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ προτοῦ, ἔαν τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις τοῦ ἔθνους, ἡ ἔαν εὐρὴ καιρὸν ἀρμόδιον πρὸ τῆς προσδιορισθείσης ἐποχῆς τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

Αὐτὰ ἀφ' οὗ διατάξῃ ἡ συνέλευσις, νὰ διαλυθῇ, καὶ καθένας νὰ τρέξῃ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος,

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἂν ἐγκριθῇ, ἡμπορεῖ ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους μου νὰ ἀναπτυχθῇ μετὰ ταῦτα, καὶ εὐκολώτατα νὰ τελειωθῇ, ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ εὐτυχῶς εἰς τὰς δεινὰς μας αὐτὰς περιστάσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Μαγτίου 10.

Ὁ πατριώτης Σπυρίδων Τρικυῖτης

Λαμβάνομεν γράμματα ἐκ Λονδίνου ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου, ἐν οἷς περιέχονται τὰ ἐξῆς τεμάχια ἐκ τῶν ἐφημερίων Times καὶ Ledger.

Ἡ εἰς Πετροῦπολιν ἀποστολὴ τοῦ δουκὸς Βέλγικτων, ἃν καὶ κατ' ἐπανάληψιν παρεκινήσαμεν τοὺς πολιτικοὺς ἀναγνώστας μας εἰς τὴν περὶ αὐτῆς σκέψιν, εἶναι τινῶτι, τοὺς βεβαιούμεν, ὅχι παραβλεπτέα, ἀλλὰ πολὺ μάλιστα τῆς προσοχῆς τοῦ κοινοῦ ἀξία. Ἐν βραχυλογία ἡμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πολλοῦ λόγου ἀξία, καὶ κατεπείγουσα, ἃν καὶ ὡπσούν ἀμφίδολος εἰς τὴν ἐκβασίν της.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάδομεν διὰ Βερολίνου νεαρὰς πληροφορίας ἡμποροῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα διέδωσαν ἤδη τὸν Προῦτον· τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν παρούσαν ἐναρξίν τῶν πολεμικῶν κινήματων, ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι καταγγεῖ ἐν τῶν ἀντικειμένων τῆς τοῦ δουκὸς διαπραγματεύσεως ἡγοῦν τὴν μεταξὺ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων διατήρησιν ἀδιασείστου εἰρήνης.

Ἐχομεν ὅμως βεβαίως ἐλπίδας ὅτι ἡ ἀξιοτής τοῦ δουκὸς Βέλγικτων θέλει ὑπερικήσει ὅλας τὰς περιστοιχούσας αὐτὸν δεινὰς ἀνωμαλίας. Εἶναι ἀνὴρ μεγαλογνώμων, τοὺς τρόπους εὐθύς, καὶ εἰλικρινέστατος· ὅστις θέλει ρίψῃ κατὰ μέρος τοὺς καλλωπισμοὺς καὶ τὰ ὄπλα τῆς διπλωματικῆς, καὶ θέλει βαδίσει κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν σκοπὸν του. Εἶναι περιβλεπτός εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου, καὶ μάλιστα τῶν πολεμικῶν· καὶ παρίστανται τὴν πολεμικὴν δόξαν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς Ἀγγλίας, θέλει ἀκουσθῇ, εἴπερ τις ἄλλος, μεσέβας ἀπὸ διαίκεσιν καὶ ἔθνος στρατιωτικόν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρετῶν τοῦ πρέσβεως, ὑπάρχει τι καὶ εἰς αὐτοὺς τῆς διαπραγματεύσεως τοὺς ὅρους, τὸ ὁποῖον ἐκ πρώτης ὀφθαλμοῦ μᾶς κάμνει νὰ πιστεύωμεν περὶ τῆς ἀγαθῆς τῶν πραγμάτων ἐκβάσεως. Ὅτι εἶναι φοβερόν, καὶ ἄξιον νὰ ἐμποδισθῇ, εἶναι τὸ ἐπιχειρήμα τῆς Ῥωσσίας, ὅχι ἀπλῶς νὰ οἰκαιοποιηθῇ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ νὰ τὴν σώσῃ καταστρέφουσα αὐτὸ τὸ Τουρκικὸν κράτος· εἶναι δὲ χαρὰς πρόξενον ὅτι, ἐν ᾧ πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Εὐρώπῃ δυνάμεις δὲν ἤθελαν ἀφήσει ὥστε τὸ νὰ ὑποπέσῃ ἡ Τουρκία εἰς τὸ Ῥωσικὸν σκῆπτρον, οὔτε νὰ ἐκτανθῇ ἡ Ῥωσικὴ ἐπιρροὴ εἰς εἶδος ὑπερασπίσεως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲ μία δύναμις ὑπάρχει κατὰ τὸ παρὸν διατεθειμένη εἰς τὸ νὰ ταραξῇ τὴν ἐκ τῶν ἀπίστων ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἡ Αὐστρία αὕτη, τῆς ὁποίας ἡ φρίκη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἀπωκτηθείσα διὰ τῆς ἀποσεύσεως τῆς τυραννίας, ἐστάθῃ, νομίζομεν, ἡ ἀληθινὴ αἰτία τῆς διηνεκῆς ἀντιστάσεώς της. Ἡ Αὐστρία παροξύνεται τῶρα εἰς συνδιασμόν, ὅστις ἀποκαθιστῶν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀνεξάρτητον ἀρχήν.

ἀφαιρέσει πᾶσαν πρόβασιν ἀπὸ τὴν αὐτὴν τῆς Πετρούπολεως τοῦ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ διὰ τῶν ὀπλῶν. Ἡ Ἀγγλία, καὶ Γαλλία τρέφου τὸν αὐτὸν πόθον τοῦ νὰ ῥυθίσουν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερὴν ἐκ τῆς δουλείας. Τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης φρονήματα τῶν Ἀγγλῶν ἐξηγουῦνται ἀπ' ἐαυτῶν εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας. Εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ δύο μέρη εἰλοῦν τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν: οἱ μὲν ἀπὸ θρησκευτικῶν ἀρχῶν, οἱ δὲ ἐλευθεροφρονες ἀπ' ἐτέρου εἰδὸς συμπαθειῶν κινούμενοι. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ ἡμποροῦν χωρὶς ἀπιστίας ν' ἀποδεχθῶσι τὸ μέρος τῆς βασιλευσῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς συνταγμάτων μονάρχην, τὸν ὁποῖον ἐπρότειναν ἤδη νὰ ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Αὐστροίαν, ἢ Ῥωσσίαν. Ἡ Τουρκία πάλιν, ἀπηυδισμένη εἰς τὸν ἐτυχὴ τοῦτον πόλεμον, δὲν ἠθελε δεῖξει σπουδαίαν ἀντίστασιν εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἄλλων δυνάμεων διακινυθῆναι ἐκ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὑπὸ τινος ἐνέσθενος.

Ἡ Ῥωσσία μόνη λείπεται. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν μάχιστα ἠκούσαμεν, καὶ ἀπὸ μέρος πολλὰ ἀξιοπιστον, ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν πάθος διὰ τὸν πόλεμον προέρχεται ἐκ ἀπὸ σκοπὸν κυριεύσεως, ἀλλ' ἀπὸ καθαυτὸ Ἀθηναϊκὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς ἀντίληψιν ἔθνους ὁμοηρηκῶν χριστιανῶν, μελῶν τῆς καθεστῶσης Ῥωστικῆς ἐκκλησίας, ὅστις πολὺν καιρὸν συττελλόμενος ἔγινεν ἐπικινδυνὸς εἰς τὴν ἐπικράτειαν. Φαίνεται πανδηλὸν ὅτι ἡ Τουρκία δὲν δύναται τῶρα νὰ κατηγορήσῃ τοὺς κατ' ἀνατολὰς ἢ δυσμὰς τῆς Εὐρώπης γείτονάς της, ὅτι τὴν ἀδικαῖαν ἀγωνιζόμενοι νὰ πᾶνται τὸν ὀλέθριον καὶ καταστρεπτικὸν τοῦτον πόλεμον. Ἰκανὸς καιρὸς τῇ ἐπετράτῃ παρὰ τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸ νὰ καταβάλῃ τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφοὺς τῶν ἀποστατήσαντας ἀπ' αὐτῆς. Ἀπίτυχον ὁλοτελῶς, καὶ ἀκόμη ὑδρίζει τὴν Εὐρώπην ἄλγην, λυσσῶσα εἰς τὰ πρόθυρά της. Εἶναι λοιπὸν καιρὸς ἀρμόδιος νὰ προσταχθῶσι τὰ διαμαχόμενα μέρη ν' ἀφήσωσι τὰ ὅπλα καὶ ἵπτως εἰμεθα ὁλοτελῶς πεπεισμένοι ὅτι ἀμέσως θέλει παύσει ἡ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πάλη. Οὐδὲ δύναμεθα νὰ θεωρῶμεν μὲ καταφρόνησιν τὴν ἐνδεχομένην κατάστασιν πῆς Ἑλλάδος αὐτενόμενον γενομένης. Οἱ Ἕλληνες ἀπεδείχθησαν λαὸς ἐνεργητικώτατος καὶ μὲ σημαντικὰς πόρους. Καὶ ὑπὸ αὐτὴν τὴν μαχηρὰν δουλείαν τῆς Τουρκίας ἐσυνείβηεν νὰ πληρύνουν ἐτήσιον φόρον 170,000 Λ. στερλίνων.

Ὅσον δὲ περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ δουκὸς, ὁ καιρὸς αὐτῆς εἶναι πολλὰ σπουδαίως σκέψας ἄξιος. Ἰδὲ καὶ τὴν Τουρκίαν προσβολὴ τῆς Ῥωσσίας, δὲν δύναται νὰ συμβῇ εἰμὴ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνείξεως. Εἰς τόπον, ὅπου δὲν ὑπάρχον κατεσκευασμέναι δρόμοι, καὶ ὅπου ἡ συλλογὴ καὶ μετακίνησις τῶν πλοίων τῶν ζώων εἶναι ἱκανὸς, τὸ ἱππικὸν μένει ἀπεγομήθευτον, ἐκτὸς ἐὰν λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν πρῶτον σίτον.

Ἐπὶ ὅλας τὰς περιπτώσεις, νομίζομεν ὅτι περικείμενος τῇ Ἑλλάδι καλῆτερόν τι παρὰ τὴν Τουρκικὴν ζυ-

γὸν ἢ τὴν αὐθαίρετον Ῥωστικὴν προστασίαν. Αἱ νῦν τεταραγμέναι τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν δυνάμεως εἰδήσεις εἶναι πλέον ἐνθαρρυντικαὶ ἢ πρότερον· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς δὲν εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἑαυτοὺς κλύοντες. Ἡ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν ναυτικὴ Βρετανικὴ δύναμις ἡμπορεῖ νὰ προλάβῃ ἀσφαλῶς τὴν αὐξάνουσαν, ἢ ὅποια κατὰ διαφόρους περιστάσεις θέλει προσθέσει βάρεις εἰς τὰ ζητήματα ἢ τὰς παραίνεσεις μας.

Τόσῃν προσπάθειαν ἔλαβον οἱ ὑπουργοὶ περὶ τῆς ὑγείας καὶ παραμεινίας τοῦ δουκὸς Βελιγκτων, ὥστε κατεπεῖσαν τὸν γέροντα φίλον τῶν ἱατρῶν Οὐμην, ὅστις γνωρίζει τὴν φυσικὴν του κατάστασιν, νὰ τὸν συνεθεύσῃ κατὰ τὴν εἰς Πετρούπολιν πρεσβείαν καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἐντεθῆν διακοπῆς τοῦ ἔργου του, ἀν καὶ δὲν ἐλπίσεται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα ἐβδομάδας, ἐσυνεδόσαν νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν ἱατρὸν 2,000 λίρας εἰς μετρητὰ ἐκτὸς τοῦ νὰ δίδεται εἰς τὴν θυγατέρα του μισθὸς 200 λίρ. κατ' ἔτος ἐπὶ ζωῆς.

Σήμερον τὸ πρῶτον ἐλαβόμεν γράμματα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου, διαλαμβάνοντα ἀξιολόγους εἰδήσεις, καλὸν ἢ μέλλοντα κατὰστασις Αἰγύπτου καὶ Ἑλλάδος σύρει τοῦ κόσμου τὴν προσοχὴν. Ὁ πασῶς ἀπέβαλε τὸν πρῶτον μινίστρον του, ὡς φίλον τῶν Βυζαντινῶν πολιτικῶν, καὶ ἐκ τούτου ἡμποροῦμεν νὰ συμπερίωμεν ὅτι ἀπεφάσισεν ὁ πασῶς, ὅχι μόνον ὁ ἴδιος ν' ἀπερρίψῃ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγὸν, ἀλλ' ὅτι εἶχε καὶ σκοπὸν ν' ἀνακαλέσῃ ἐκ τῆς Πελοποννήσου τὸ στράτευμά του, ἢ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Πελοποννήσου ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ σουλτάνου. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἴναι τῶρα ἡ πολιτικὴ τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅσον ἐκτεταμένοι καὶ ἂν εἴναι οἱ περὶ τῆς αὐξήσεως του σκοποὶ, τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀλλαγῇ, καὶ ὅχι εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπειδὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ τύχη εἶναι ἤδη ἀποφασισμένη. Πρὸ 15 ἡμερῶν ὁ Ισάβητ [ἐφημερίς τῆς Λόνδρας] ἐκήρυξεν ὅτι μὲ τὴν συγκατάθεσιν ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι κατεστάθησαν μία ἐλευθερά καὶ ἀνεξάρτητος Συμπολιτεία, καὶ ὅτι ὁ κατ' αὐτὸ σκοπὸς τῆς πρεσβείας τοῦ δουκὸς Βελιγκτων εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἦτον νὰ εὕρῃ συμφώνως μὲ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας τὸ καλῆτερον μέσον, διὰ νὰ κηρύξωσιν ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ μὴν ἔχῃ οὐδὲ τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα τὴν θρησκευτικὴν πρόβασιν, διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς Τουρκίας. Ὁ Times ἀνεκάλυψε τὴν περασμένην ἐβδομάδα τὸ αὐθεντικὸν τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, καὶ εἰς πολλὰ ἄρθρα του ἐπρόσπειρεν ἔκτοτε νὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, καθὼς ἀξιοσημείωτον. Ὁ Ισάβητ εἶδε πάλιν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὴν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ δηκησιεύσῃ, ὡς πρωτοτύπου, εἰδήσεις ἀντιγραφόμενα ἐξ αὐτοῦ. Ἡ Ἀγγλία, μὲ τὴν συναινέσιν ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐδέχθη

τὸ Βάρος τῆς προστάσεως τῶν συμπολιτευμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ σχεδὸν τῶρα ὁ Μέγας Ἀρμυστὴς τῶν Ἰονικῶν Νήσων ἀσχίει τὰς ἐργασίας του, ἐν ὀνόματι τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὡς Προστάτου τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐλεύθεραι ἐπαρχίαι κατὰ τὸ παρὸν μένουσιν ἡ Θεσσαλία, ἡ Εὐρυππος, ἡ Λεβαδία, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἀκαρνανία, καὶ αἱ Νῆσοι αἱ πολεμοῦσαι κατὰ τῆς Τουρκίας. — Δὲν δυνάμεθα εὐκόλως νὰ προστοχασθῶμεν τὰ μεγάλα ἐπακόλουθα τῆς ἀποδοχῆς τῆς τοιαύτης πολιτικῆς. Ἡ Ῥωσία, κατὰ κακὴν τύχην, ὡς πρὸς τὴν ἡσυχίαν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ τὰ συμφέροντα τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, ἔχει τῶρα σωματωμένον στράτευμα, συμποσούμενον σχεδὸν εἰς ἑνὸς μιλλιονίου ἀνθρώπους, ἐτοιμοὺς κατὰ τὴν περίστασιν εἰς πᾶσαν ὁρμητικὴν κίνησιν. Ἡ δουλεία τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Τουρκίαν ἐστάθη πάντοτε κινητικὸν αἶτιον καθ' ὅλην τὴν Ῥωσίαν. ὥστε, ἀναγνωριζομένης τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, πολλὰι μετριάδες ὠπλισμένων παραλυμένων μένουσιν πλέον χωρὶς θρησκευτικῆς προφάσεως εἰς τὸ νὰ ὁρμήσουν κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, καὶ ὡς πανώλης, νὰ ἐξημῶσουν ἐκεῖνον τὸν ὠραιότερον τῆς Οἰκουμένης τόπον. — Ἐὰν δὲ τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἐσυστήθη διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Αὐτοκράτορος, δύ-
ιται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ τῆς ἐπιρροίας τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπὸ τοῦ νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, τοῦτο εἶναι δύσκολον νὰ τὸ βεβαίωσωμεν. διότι εἰς ἕκτον τόπον αὐτὸ τὸ στράτευμα πρέπει νὰ ζητήσῃ ἐνασχόλησιν, ἐν ᾧ πιθανότατα εὐρίσκει πολὺ ἔργον εἰς τὴν πατρίδα του. Πλὴν μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, αὐτὸ τὸ κακοποιὸν ὄργανον τῆς τυραννικῆς δυνάμεως δὲν θέλει ἔχει τοῦλάχιστον κάμμιαν ἠθικὴν ἢ θρησκευτικὴν πρόφασιν εἰς πολέμους, καὶ τότε αὕτη μόνη ἢ περίστασις εἶναι ἀρκετὴ νὰ κινήσῃ τὴν προσπάθειαν συμφώνως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόβδον τῶν βαρβάρων, καὶ νὰ τοὺς ἀπιστείλῃ πάλιν ὀπίσω εἰς τοὺς τόπους των. Πόσα καλὰ θέλει ἔχει ἡ Εὐρώπη ἐκ τῆς στερεώσεως μιᾶς νέας χρίστιανικῆς δυνάμεως εἰς τὰ Ἀνατολικά τῆς Εὐρώπης μέρη, εἶναι πολλὰ φανερά, καὶ δὲν χρειάζονται ἐπεξηγήσιν. Κανὲν ἄλλο μέγα συμβᾶν παρὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠκολούθησεν εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλ. 8 Ἰανουαρίου.

Διάφορα περιστατικὰ κάμνουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύουν, ὅτι συνέβη τι παρὰ τὸ σῶντες εἰς τὸ διδόναι ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου, ἢ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἐξηκρι-

νωμένον, ὅτι ἐπηγάσεν ἀπὸ ἀνωτέραν αἰτίαν δι' ἐν ταῦθα ὅμως εἶναι πεπεισμένοι ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Τουρκίας ταξιδιὸν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀπλῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀντικείμενον, ἀφ' οὗ συνηθροίζοντο σημαντικαὶ δυνάμεις κατ' ἐκεῖνα τὰ σύνορα.

Ἐκ Μάλτας, 23 Φεβρουαρίου.

(Ἀπόσπασμα γράμματος ἰδιαίτερον.)

Σπεύδω νὰ σοὶ κοινοποιήσω μίαν καλὴν εἰδήσιν, ἡ ὁποία ἔφθασεν ἐδῶ ἔχθες διὰ βασιλικῶν ταχυδρόμων, ἐλθόντος ἐκ Λονδίνου εἰς Κέρκυραν εἰς δέκα ἡμέρας. Ὁ ταχυδρόμος ἔφερε γράμματα ἐπίσημα πρὸς τὸν ναύαρχον, ὅστις εὐρίσκεται ἀκόμη ἐδῶ. Ἡ διαταγή εἶναι, νὰ ἀναγείλῃ ἐπίσημως εἰς τοὺς Τούρκους καὶ Αἰγυπτίους, ὅτι δὲν δύνανται πλέον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε στρατεύματα, οὔτε πολεμιφόδια. ἔαν δὲ ὁ Ἰμπραήμ-πασσας θέλῃ νὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τίποτε δὲν τὸν ἐμποδίζει, ἂν τὸ νομίσῃ δυνατόν νὰ γένῃ. ἄλλως δὲ, ἂς ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια. διότι πρέπει νὰ παραιτήσῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει λάβει τινὰ βοήθειαν.

Ἐκ Προυσίας.

(Ἀπὸ ἰδιαίτερου γράμματος.)

Τὰ ἐκ Πετροπόλεως νεώτερα γράμματα ἀναγγέλλουν ὅτι ἐπικρατεῖ μεγίστη ἐνέργεια εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Ἡ αὕτη ἐνέργεια παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον ἔχει συχνὰς ἀλληλογραφίας μὲ τὰ γενικά στρατόπεδα τοῦ Μιλὸς, Τουλεζὺν καὶ Κισνόδι. Νεὴ ὁδηγία λέγεται ὅτι ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου εἰς τοὺς ἀρχιστρατήγους τῶν κατὰ τὴν μεσηδρίαν καὶ δυσμὰς στρατευμάτων, καὶ εἰς τὸν στρατηγὸν Σαδανιέφ, ὅστις διοικεῖ εἰς τὴν Βεσαρβίαν, καὶ ὅτι αὐταὶ ἔχουν κάποιας σχέσεως μὲ τὴν νεωστὶ σταλέντα γράμματα εἰς τὸν ἐν Κωνσταντίνῳ πόλει ἀπεσταλμένον Ῥώσον Μιήτζιάκην, κατὰ τὰ ὅποια αὐτὸς ἐφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Ῥωσικὸν αὐτοκράτορα, ὅτι ἡ Πόρτα ἔχει τέλος πάντων νὰ ἐξηγήσῃ πῶς τὰ στρατεύματά της δὲν ἀπεχώρησαν ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, τὸ ὁποῖον εἶναι προφανὲς παράβασις τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ζητεῖ πολλοὺ ἢ Ῥωσία νὰ ἐκπληρωθῇ.

(Gazzetta Ticinese, 19 Φεβρουαρίου.)